

opusdei.org

Dva týždne so sýrskymi a palestínskymi utečencami v Bejrúte

Jeden univerzitný študent sa rozhodol stráviť druhú polovicu tohtoročného júla v pracovnom tábore v libanonskom Bejrúte. Hovorí, že „pokiaľ to človek nezažije, neuvedomí si, že k dosiahnutiu šťastia nie je potrebný pohodlný život, ale milujúce srdce“.

15.11.2013

Začali sme sa pripravovať na cestu do Ria, aby sme sprevádzali pápeža Františka na jeho prvé Svetové dni mládeže. Niekedy v apríli sa však tiež naskytla príležitosť ísť na dva posledné týždne júla do pracovného tábora v Libanone, spoločne s ďalšími mladými ľuďmi, ktorí sa zúčastňujú na formačných aktivitách v centre mladých v Bejrúte.

Miska váh sa naklonila na stranu Libanonu, hlavne z finančných dôvodov. Napriek tomu myšlienka na cestu do Libanonu sa veľmi nepáčila niektorým z príbuzných, ktorých chlapci sa zúčastňujú na aktivitách, organizovaných kultúrnym centrom Riells. Hlavne kvôli neistej situácii v susednej Sýrii.

Do Bejrútu sme pricestovali 16. júla o 15,30, medzipristátie sme mali v Istanbule. Po príchode sme sa najedli a zoznámili sa s úlohami, ktoré nás najbližšie dva týždne očakávali. Konvivencia sa teda začala: bolo nás desať Španielov a šesť Libanončanov, úspech bol zaručený.

Asi desať dní sme robili údržbu a renováciu v škole, ktorá sa premenila na utečenecký tábor, kde žilo dvanásť moslimských rodín zo Sýrie, celkovo 60 ľudí. Keďže libanonské deti nám robili tlmočníkov, mohli sme spoznať z prvej ruky svedectvo týchto ľudí, ktorí boli prinútení kvôli vojne opustiť svoje domovy.

Potom sme boli v palestínskom utečeneckom tábore Dbajách, ktorý sa nachádza blízko Bejrútu. Prvý deň sme si prešli časť tábora a navštívili niekoľko rodín a chorých, aby sme im pomohli a robili im aspoň na chvíľku spoločnosť. Druhý deň sme triedili

šatstvo, ktoré zohnala libanonská charita na distribúciu medzi ľudí. V ten istý deň večer sme pripravovali rôzne aktivity pre miestnu akciu gymkhana (súťaže pre mladých), ktorá mala byť nasledujúci deň, a na ktorej sa zúčastnilo asi 200 palestínskych detí od 5 do 16 rokov.

Nebolo to však len o práci. Mali sme možnosť navštíviť niekoľko významných miest: trh v Sajdá, Tírove rímske zrúcaniny, prístav Biblos, zrúcaniny v Baalbeku a svätyňu Panny Márie libanonskej (Harissa).

Najlepšie na tomto pracovnom tábore bolo to, že sme mohli pomôcť ľuďom, ktorí sa nachádzajú v ťažkej situácii. Keď som pozoroval, ako sa mnohí trápia s problémami každého druhu, ako sú sami, nemajú domov atď., a napriek tomu všetkému sú šťastní, premýšľal som nad materiálnym blahobytom. Už sme to

mnohokrát počuli, ale pokiaľ to
človek nezažije sám, neuvedomí si,
že, ako hovoril svätý Josemaría, pre
dosiahnutie šťastia nie je potrebný
pohodlný život, ale milujúce srdce.

Alejandro Vélez

opusdei.org

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/dva-tyzdne-so-syrskymi-a-
palestinskymi-utecencami-v-bejrute/](https://opusdei.org/sk-sk/article/dva-tyzdne-so-syrskymi-a-palestinskymi-utecencami-v-bejrute/)
(04.04.2025)